

HAYAT IŞIĞI

ben mışıl mışıl uyurken
dalgaların kucağında büyürken
ey siz olmayacak duaya amin diyenler
fener tutarak gökyüzünü gözetleyenler
yıldızları yomlu ve yomsuz diye ikiye bölenler
geleceği kahve falları ve burçlardan öğrenenler

bugün
bir yıldız düştü denize
ve yıldızdan bir ışık
kimse görmedi
dalgalara düşen yıldızlardan kimse ölmedi
baktım
ensemde bir ışık
sularda dolaşan bir sarmaşık
herhangi bir parıltı
ölüme alışık
bir yıldız düştü denize
ve yıldızdan bir ışık
sanki benim hayatım düştü sulara
çarptı bir deniz kenarına
ve geçip gitti yıllarım
kayboldu bir deniz fenerinin ucunda
yüzyıllarca burada yaşamış
taşlaşmış bir ışık
dalgalardan
denizin merdivenlerinden
yukarıya
gökyüzüne doğru koşarak çıkan bir ışık

son basamakta karşıladı beni gece
o sağır ve dilsiz harem ağası
güneşler padişahının kapıcısı
alıp götürdü beni
güneşlerin güneşine değil de
sabahın ilk ışıklarıyla boğdurulacak o küçük şehzadenin
ay ışığının önüne

kim geceyi bekledi
beni karanlığa ekledi
mezarların baş ucuna yağmur yağıyordu beyefendi
kim ışığı tetikledi ve bir yaylım ateşi başladı
güneş bir ışık tabancası gibi
aniden suratımda patladı
bütün nesnelere kevgire çevirdi
dalgaları kemirdi
gözlerimi yaktı bu ışık
saçlarıma daldı bu ışık
arkamda kaldı bu ışık
ve uzaklaştı
geçti gitti
bitti
ışık bitti
aynalar öksüz kaldı
yıldızlar yüz­süz kaldı
denizler gözsüz kaldı
ve dalgalar parıltısız
fenerler fersiz
insanlar gölgesiz
dağlar ıslıksız
ve yollar rehbersiz kaldı